

UNIREA POPORULUI

A BONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupșanu-Molin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria v

Uniți în jurul tronului

Nici când pare că n'a fost mai multă
trebuință de unire și bună înțelegere ca în
aceste vremuri. Acum primejdia este mai
aproape ca oricând de noi și numai uniți
vom birui-o. Aceasta este porunca ceasuri-
lor de față: unirea. Uniți cu toții în
jurul Tronului și al Regelui vom fi un aiid
de netrecut și ne vom putea feri de păr-
joiului care bântuie în alte țări.

Avem un Rege înțelept la cârma țării,
în El trebuie să ne punem toată încrederea.
De El trebuie să ne legăm toate nădejzile
noastre.

Acest Rege este în intrigime al nea-
mului și al țării. S'a născut pe platurile
acestui binecuvântat pământ. A crescut și
el, ca stătea milioane de plugari, între
brăzdale pământului românesc. A făcut
școală alături de fiii poporului românesc
și a luptat alături de ei, atunci când
vrăjmașii ne-au cutropit. A suferit și El
atunci când neamul nostru a suferit și s'a
bucurat împreună cu ei. Viața lui s'a îm-
pletit cu viața poporului românesc, cu bu-
curiile și cu durerile lui.

Poporul românesc l-a îndrăgii de mic
sopii, l-a amestecat în cântecule și poveștile
lui și, cu ani ce treceau, și l-a legat tot
mai mult de suflet. A ajuns regele dorit de
întreg neamul românesc.

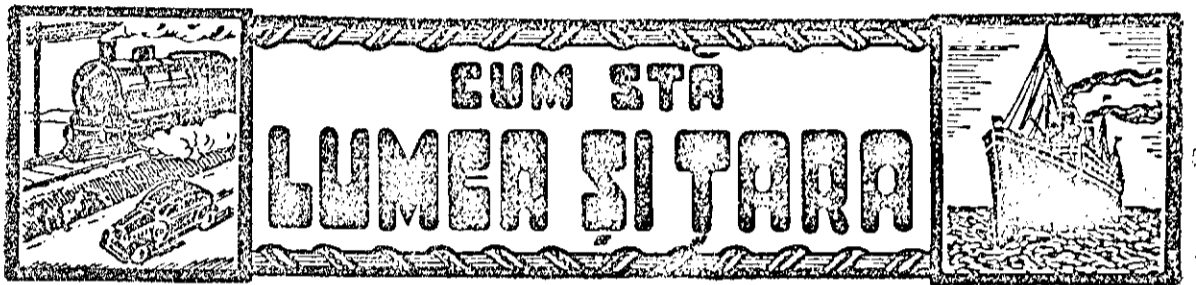
Ca rege prințul de odinioară s'a ar-
dat un iscusit cărmuitor. A știut să fie
drept și bun. S'a ardat plin de înțelegere
față de cei slabi și necăjiți. A sprijinit bi-
terica și școala, așa că pe drept cuvânt
l'a spus „Voevodul Culturii Românești”.
Față de vecinii noștri a știut să ducă o
politica de pace și înțelegere, așa că
prin vijeliile ce s'au deslășnțuit în vremea
din urmă ne-a știut păstra întregi și feriți
de orice primejdie.

Aceiași dragoste să l-o ardatăm înțe-
leptului nostru cărmuitor și pe mai de-
parte.

Cu toții să strângem rândurile în jurul
Regelui și Tronului.

Acum, când se destramă contractele
vechi și se prăbușesc țări și popoare, dra-
gostea aceasta și unirea este mai trebuin-
cioasă ca ori când.

Căci să nu uităm, că pentru orice po-
por unirea și înțelegerea este o binecuvân-
tare a cerului, iar neînțelegerea o urgie și
un b'ăstărn.

Ce a hotărât sfatul mi- niștrilor

Joi 5 Octomvrie s'a ținut la București
un consiliu de miniștri sub președinția dlui
Argetolanu.

În cursul acestei ședințe dl general Ga-
briel Marinescu, ministrul Ordinii Publice a
arătat care este situația în țară, iar dl Gr.
Gafencu a arătat care este situația interna-
țională.

După acestea sfatul miniștrilor a hotărât
să se ia mai multe măsuri prin cari să se
vină în ajutorul celor concentrați.

Sfântul Părinte dela Roma ajută pe refugiații polonezi

Sfântul Părinte dela Roma, Papa Pius XII
a hotărât să ajute pe refugiații polonezi, cari
se găsesc fără nici un sprijin în țări străine.

A cerut acest lucru bisericilor catolice
de pretotindenta.

La noi în țară sunt mulți refugiați polo-
nezi. Ajutorarea acestor refugiați se face de
către episcopii catolice din Moldova și Bu-
curești. S'au înființat astfel mai multe centre,
unde câteva mii de refugiați au găsit adăpost
și hrană.

Episcopii romano-catolici din București
au cerut credincioșilor lor, ca, mai ales acum
cu apropierea iernii, să ajute pe nenorociții
refugiați și să-l primească în casele lor.

Războiul din Apus

La începutul săptămânii trecute trupele
engleze și franceze au înalțat în regiunea
Saarbrücken. Înălțarea trupelor franceze a
făcut pe Germanii să deslășnțule și el mai multe
atacuri puternice. În urma unei nopți crâncene
Francezii au ocupat pădurea Borh.

Ploile și vremea rea au făcut să înce-
teze aproape cu totul luptele și pe frontul din
Apus. O vreme au încetat chiar și bătăliile
de tun.

Cuvântarea dlui Hitler

Cuvântarea aceasta a fost așteptată de
toată lumea ca un lucru de mare însemnătate.

În prima parte a acestei cuvântări dl
Hitler a arătat, cum s'a deslășnțurat războiul cu
Polonia. A spus că Polonia, așa cum a fost,
nu va mai învia niciodată. Pentru aceasta ga-

rantează două din cele mai mari puteri ale
lunii, Rusia și Germania.

Totuși dl Hitler se arată gata să facă
un stat polon care să fie înză sub controlul
Germaniei.

Polonia fiind cucerită, dl Hitler socotește
că s'ar putea sfârși războiul și în apus.

Spune că Germania ar face pace. Cere
înză ca să l-se de Germaniei coloniile pe cari
le-a avut. Mai cere apoi printre altele ca țările
să recunoască starea de azi din Europa, adică
și cuceririle germane.

Pentru a se ajunge la această pace dl
Hitler socotește că este de lipră să se țină o
conferință internațională. Dacă aceste propu-
neri de pace nu vor fi primite, atunci Germa-
nia se va bate cu credință că biruința va fi a ei.

Pentruca face Franța război

Șeful guvernului francez, dl Daladier a
făcut însemnate declarații asupra războiului
pe care Franța și Anglia îl poartă cu Ger-
mania.

A arătat pe rând, cari au fost pricinile
acestui război și tot ce a făcut Franța pentru
înălțare.

Adevărata pricină a acestui război, a spus
dl Daladier, a fost dorința Germaniei de a
stăpâni lumea. Franța poartă războiul pentru
a avea apoi o pace lungă.

Între Franța și Anglia este înțelegere de-
plină și amândouă sunt hotărâte să ducă până
la biruință războiul pe care l-au început.

Tot mai este un pic de omenie

S'a spus încă din anii trecuți că noul
războiu european va fi cu mult mai sălbatic
decât celelalte războaie din trecut. Se pare
înză că tot mai este un pic de omenie și lumea
nu s'a sălbătăcit cu totul. Astfel se spune, că
popoarele cari se află acum în războiu au ho-
tărât să nu întrebunțeze în luptă gazele și
bacteriile (pricinuitoarii de boale).

De acest lucru Germania a înștiințat, mai
în zilele trecute, guvernul englez din Londra.

Cine a fost Maginot?

Cuvântul acesta este cunoscut azi de
toată lumea. Maginot este puternica linie de

intărituri, pe care au făcut-o Francezii la granița lor cu Germania.

Acestă linie își are numele dela acela care a construit-o ministrul francez André Maginot. E a fost în două rânduri ministrul de război al Franței. Ca ministrul de război și-a pus în gând să întărească granița patriei sale de către Germania.

Construirea liniei de întărituri s'a început în anul 1929. André Maginot n'a mai ajuns să vadă împlinite aceste lucrări uriașe. A murit în anul 1932. Numele lui a rămas însă legat pe vecie de această linie.

Di Roosevelt nu vrea să facă pe mijlocitorul păcii în Europa

Se spune că mei mulți senatori americani ar fi de părerea ca di Roosevelt președintele Americii să mijlocească pacea în Europa.

Se pare însă că di Roosevelt nu vrea să primească această sarcină.

Răspunsul dlui Chamberlain

Se știe că la sfârșitul săptămânii trecute di Hitler a ținut o mare cuvântare în parlamentul german. A vorbit despre războiul din Polonia și despre războiul pe care-l poartă cu Franța și Anglia.

După cum era și de așteptat, ministrul englez Chamberlain îi va răspunde la cuvântarea aceasta. Înainte de a i-se răspunde di lui Hitler, între guvernele din Londra și Paris au fost mai multe sfaturi.

Ungaria și România vor reduce numărul soldaților concentrați pe graniță

La sfârșitul lunii trecute guvernul sârb a întrebat guvernul român și ungar, dacă n'ar fi potrivit, ca ele să mai reducă din numărul soldaților concentrați pe graniță.

Guvernul român a răspuns că este hotărât să desconcentreze o parte din soldați, dacă și guvernul ungar va desconcentra. După ce și guvernul maghiar s'a învoit la aceasta, desconcentrările urmează să se facă în timpul cel mai scurt cu putință, spre bucuria tuturor.

Groaznica faptă a unui sătean

Un brutar a fost ucis, fiindcă făcea pâine mai bună ca alții.

Într-o noapte ceoasă și cu ploaie mărunță din iarna anului 1935, în comuna Gostinu din Vechiul Regat, s'a întâmplat un groaznic omor.

Brutarul acelei comune, săteanul Dumitru Bălan a fost ucis într'un chip sălbatic și aruncat în apele înghețate ale unui lac.

Făptășii n'au putut fi descoperiți îndată.

Dumitru Bălan era un om cu o inimă bună, ca pâinea pe care o cocea pentru conșătenii săi. Ajuta pe toată lumea.

S'a întâmplat însă că în sat s'a mai deschis încă o brutărie. Era chiar a unui fiu de a lui Dumitru Bălan, a săteanului Petru Moise.

Nu știm cum se făcea însă că pâinea pe care o cocea Dumitru Bălan era cu mult mai bună și mai gustoasă ca a fiului său. Sătenii au cumpărat și mai departe pâine, dela Dumitru Bălan.

Săpărat că nu i-se vinde pâinea Petru Moise s'a hotărât să-l omoare pe Dumitru Bălan.

Într-o noapte din iarna anului 1935, pe când Dumitru Bălan se întorcea dela București, l-a așteptat împreună cu alți săteni la marginea drumului lângă „Pațul lui Prună”.

Aici brutarul Dumitru Bălan a fost bătut îngrozitor și apoi aruncat în apele unui lac din apropiere.

Până dimineața lacul s'inghețat și trupul neferticitului brutar a fost găsit, așa cum a fost aruncat de ucigașii săi.

Au înghețat și urmele cărușii cu care a fost dus în lac Dumitru Bălan, și au înghețat și urmele ucigașilor.

A doua zi s'a descoperit totul. Binecuvântate s'au îndreptat dela început asupra ucigașilor cari au fost trimiși în judecată. Așum procesul lor a ajuns din nou în fața judecății oamenilor.

Ei tăgăduiesc însă totul. Mărturiile oamenilor din sat sunt însă limpez și ei nu vor scăpa de pedepză.

Lupeanu-Melin la Săcărâmbu

Se împlinî al doilea an dela pierderea lui Alexandru Lupeanu-Melin, întemeietorul împreună cu pătr. Iuliu Maior al acestei gazete, pentru care acesta a muncit. Cărând după el s'a stins și fratele său mai tinerel, Octavian, fost preot și profesor de liceu. Amândoi erau oameni cu inimă bună și cu condeia îndemnată la scris. Octavian a scris și versuri, dar n'a fost așa apornic la penă ca Alexandru.

Pentru împropătarea pominei celor doi frați orfanți, țin să dau aci una din multele scrisori ce le păstrez dela Melin. E scrisă tocmai în casa fratelui său Octavian, care pe atunci era preot în Săcărâmbu lângă Deva. Iată scrisoarea întregă, pe care eu am primit-o la băile dela Geogiu:

Săcărâmbu, 11 Iulie 1916

Reverendisime, Iublt Tatanost!

În sfârșit, am sosit în Săcărâmbu cel cu muni albaștri. Suntem aici foarte aproape de pragul cerului, încât ne uităm cam „peste umăr” la lumea profană de jos. Îmi place aici în sfatul culmilor, în mijlocul codrilor vecinic schimbători. Aler și soare. Și pace bună, odihnitoare. Am dori mult să vă putem ademeni aici, de unde se pot face multe excursiuni splendide, la locuri de munte și pe culmi s'apălnitoare. Și unde ați putea să vă simțiți câteva zile în adevărată împărăție a păcii. Zgomotul și durerile războiului nu pot să străbată aici, decât doar până la poale.

Ați putea veni la Deva, apoi în jos ați coborâ prin codri pe la „Diana” lui Domnul Eekles din Feredeul Geogiuului. Sperăm.

Ieri, Duminică, au fost aici la popa Tavi (Octavian) mai mulți „onoratori” din localitate, ca după obiceiul locului să gaste vinul cel nou sosit dela Chișfalău. (Micești lângă Alba-Iulia) Aceste gustări se fac cu ori ce specie nouă, care se dorește la umbra fagiilor Săcărâmbului. Gastătorii sunt experți în adevăratul înțeles al cuvântului. Și proba a sosit-într-o cu multă cinste „argintul” de pe Ampol. Au rămas încântați de el încă de la întâia păhar. Și eu cred cu tărie că vor mai sosit comande. Mai aveți vin?

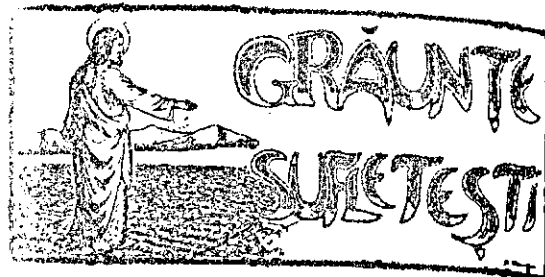
Spre Săcărâmbu m'am oprit prin Deva și m'am gândit să trec pe la librăriile de acolo și să le recomand editurile din Cluj. Le-am arătat și câteva modele (la plecarea mea din Cluj am luat cu mine: 20 Închinăciuni, 20 Paraclise și 30 Cazani, ca comisie) Au zis ca au cântare cărțile românești, iară unul dintre ei, pe care mi-l-a recomandat medical Circa, a făcut o comandă mai mare, pe care o alătur și dacă secotiți oportun, faceți dispoziția să-l se trimită pe lângă obligamentul răfuelii lunare și cu % (procentul) obligant. Deva are jur-bun și vor trece, Am lăsat și reclame de ale „Bunei vestiri”.

Cu profund respect:
A. Lupeanu

Excursia dela Geogiu la Săcărâmbu, la care ne invita, am și făcut-o. Țin minte, că

de nou sau adunat „onoratori” unde va și am jucat „popici” cu toții. Când în 1936 am nimerit la băile din Covasna, într'o societate de preoți catolici, unul cu părul alb mă surprinse cu vorba: Noi ne cunoaștem! De unde iatreb eu. Na mai ții minte, cum ne bătuși la popici în Săcărâmb, de am rămas toți în amire?.. Era fostul preot catolic de pe atunci, al Săcărâmbului.

Dr. Ilie Dălanu

Isus ca sămănător

„Iar alla a căzut pe pământ bun” (Din evanghelia 21 după Rusalii sau a 4-a după înălțarea sf. Cruci, Luca 8, 8).

În evanghelia de astăzi Domnul nostru Isus Cristos ne povestește frumoasa pildă a sămănătorului și prezentându-ni-se ca un sămănător, fiindcă el a sămănat mai mult pe acest pământ cuvântul lui Dumnezeu. De aceea e bine, ca cu acest prilej, să examinăm

ogorul lui Isus, apoi sămănța aruncată și la sfârșit roada adusă.

Ogorul lui Isus suntem noi oamenii, și anume toți oamenii, atât cei învățați cât și cei fără carte, atât împărații și regii cât și oștenii, atât bogații cât și săracii.

Sunt cu toate acestea unii mai sfătoși, cari cred că ei sunt dobâ de carte și prin urmare nu mai au ce învăța dela Isus. Unii ca aceștia sunt în mare rătăcire. Știința adevărată nu este, n'a fost și nici nu va fi vreodată în contradicere cu învățăturile Domnului. Ori doară nu Domnul a făcut ceriurile și pământul, și toate câte sunt întrânsele? Știința ce face? Caută și cercetează tot ce este în lume: medicina cercetează trupul omenesc sau animalic; astronomia legile după cari se mișcă stelele; botanica legile după cari trăiesc plantele; geologia straturile pământului; fizica proprietățile generale ale lucrurilor din lume; meteorologia schimbarea vremurilor, și așa mai departe. Tot ceace caută acești învățați este făcut de Dumnezeu. Cum va putea fi deci contradicere între firea și proprietățile acestor lucruri create de Dumnezeu și între cuvântul scris sau răspândit prin predicare al lui Dumnezeu?

Contradicerea iată de unde vine. Ni-o spune unul dintre cei mai mari învățați, filozoful englez Bacon de Verulam (1601-1626): „Ocupația superficială (numai la suprafață) cu științele naturale poate duce la necredință. Studiul adânc însă ne conduce la Dumnezeu și la religie”. De aceea au și fost credincioși aproape toți marii învățați, începând cu Platon, Aristotel și Socrate, cei mai mari filozofi ai vechimii, și până la Marconi, unul dintre cei mai mari învățați ai vremurilor de astăzi, care a fost nu numai mare creștin ci și mare catolic.

Ogorul lui Isus au fost nu numai oamenii de pe vremea lui, ci și cei de astăzi.

tări, cari avem cea mai mare nevoie de învățăturile Domnului. Ori, nu vedeți, cât de mult ne lipsește, tocmai nouă, oamenilor moderni, dragostea propovăduită de Isus? Nu citiți ziarele, cari zilnic ne aduc știri îngrozitoare despre războiu? Dar chiar și noi între noi cât ne ciondromănim și ne hărțuim? Pentru ce? Pentru că nu cunoaștem învățăturile Domnului și nu le urmăm.

Sămânța Domnului este cuvântul lui Dumnezeu, și numai cuvântul lui Dumnezeu ne poate aduce adevărul, iară adevărul numai unul poate fi, nu două și mai multe. De aceea, dintre multele religii cari sunt pe pământ, numai aceea poate fi cea adevărată, care ține tot cecece a poruncit Domnul. Toate celelalte religii se vor prăpădi, rând pe rând, cum s'au prăpădit cea ariană, cea monotelită și celelalte erezuri, așa că și despre cele de astăzi se poate zice cecece a spus sf. Petru către Safira: „Iată picioarele celorce au îngropat pe bărbatul tău la ușă, și te vor scoate și pe tine» (Fapte 5, 9)!

Numai adevărata sămânță a Domnului ne poate da viață, fiindcă numai el cunoaște firea omenească așa cum este. Și dacă oamenii nu duc o viață după învățăturile Domnului, de vină este firea omenească cea stricată, care mai mult ascultă de șoaptele trupului decât de ale sufletului. Asemenea suntem adică, cei mai mulți, negrului aceluia, care, învățând a bea vinars sau țuică, și-a vândut, rând pe rând, toată bogăția, ca să aibe pe ce-și cumpăra țuică, iară când n'a mai avut ce vinde, s'a vândut pe sine însuși, și-a vândut libertatea, numai ca să-și potolească această patimă. Sămânța Domnului însă tocmai înfrânare vrea să rodească, aceea înfrânare, fără de care nu putem duce o viață omenească pe pământ, ci numai una dobitocească.

Să mai vedem în sfârșit și **roada adusă de sămânța Domnului**. Această roadă e minunată, e cât se poate de mare. Noi însă n'o vedem, fiindcă ne-am obișnuit a o vedea zilnic. Și de fapt cine a șters sclăvia? Cine a ridicat femeia la aceeaș treaptă cu bărbatul? Cine a șters iobăgia? Cine a scos copiii de sub jugul cel crunt al tatălui, care putea face cu ei ce voia? Cine a ridicat spitalele? Cine a deschis casele pentru săraci? Cine a înființat școlile? Cine a făcut roditoare pământurile și a uscat mlaștinile? Cine? Citiiți istoria și o studiați, și vă veți convinge, că numai Isus cu învățăturile sale, apostolii săi și urmașii lor.

Iară dacă privim oamenii singurateci, cine a dăruit pacea aceea minunată sufletelor noastre? Cine ne-a asigurată de iertarea păcatelor și de împreunarea, prin slănta Cuminecătură, cu Dumnezeu? Tot numai Isus.

Goethe, cel mai mare poet al Germanilor și unul dintre cei mai mari poeți ai lumii, care a fost și foarte bogat, și a mai fost și prieten cu domnitorul țării; acel Goethe, despre care se spune, ca și despre poetul nostru Alexandru, că a fost cel mai fericit dintre oameni, spune: „Oamenii m'au ținut totdeauna de unul dintre cei mai fericiți oameni. Și n'am fost fericit, toată viața mea, nici patru săptămâni». Nu zău, pentru că n'a trăit după poruncile Domnului, și numai la sfârșitul vieții a început a se a mai apropia de Dumnezeu.

Ascultați deci, dragi cetitori, cuvântul

lui Dumnezeu și pregătiți sufletele voastre, ca să fie ogor bun pentru sămânța aruncată de Isus.

Nu fiți asemenea acelor nenorociți, cari aud cuvântul lui Dumnezeu, dar după aceea vine diavolul și ia cuvântul dela inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască!

Nu fiți asemenea acelor cari, când aud, cu bucurie primesc cuvântul; și aceștia rădăcină nu au, ci cred până la o vreme și în vreme de ispită se lapădal.

Nu fiți nici asemenea acelor cari aud, ci cu bogățiile și cu grijile și cu plăcerile vieții umblând, se înneacă, și nu rodesc desăvârșit!

Ci fiți asemenea acelor cari cu inimă bună și curată, auzind cuvântul, îl țin și fac rod întru răbdare!

Părintele Iuliu

Doi ani dela moartea lui Al. Lupescu Melin s'au împlinit sâmbătă, 7 Octombrie. Cu acest prilej directorul acestei gazete a sălțit o sfântă liturghie în catedrala mitropoliei din Blaj pentru odihna sufletului aceluia care atâția ani a delectat pe cetitorii acestei gazete cu scrierul său frumos. Din cu acest prilej și un articol, scris de p. protopop Ele Dălanu dela Cluj, în pomenirea lui Al. Lupescu-Melin.

Din Blaj. Miercuri, 4 Octombrie, a început anul școlar la Academia de Teologie din Blaj. La deschiderea cursurilor a fost de față I. P. S. mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu.

Școlile țărănești și Serviciul Social. Grijă pentru buna stare a țărilor se vede și la noi tot mai mult. Tot pentru ridicarea plugarilor lucrează acum și Serviciul Social. Acum în pragul Iernii Serviciul Social a hotărât să organizeze pentru sătenii școlile țărănești. Prin aceste școli se aduc mari foloase țărilor. Se folosesc toate brațele de muncă și se ajută la ridicarea satului și a plugarilor.

O biserică în cinstea tâlharului din dreapta. În orașul Pittsburg din America se află o temniță vestită, numită Clinton. Sunt adenași aici cei și mai mari vestiți tâlhari din America. Acum se spune că în această închisoare vestită s'a început zidirea unei biserici frumoase. Deunăzi s'a și pus piatra fundamentală a acestui nou lăcaș de închinare. Biserica a fost închinată tâlharului, care a fost răstignit de-a dreapta Mântuitorului și care a murit ca sfânt. Episcopul de Ogdensburg, de care ține această biserică, a spus că acest nou lăcaș de închinare va face ca aceia cari îl cercetează, întemnițându-l, să devie mai buni și mai cucernici, să se pocăiască așa cum s'a pocăit și tâlharul din dreapta Mântuitorului Cristos.

Tot dragostea-i de vină. Dragostea-i nărăvașă, nevoie mare. Te aruncă de multe ori în primejdii mari și te face din om ne-om. Așa a pășit și hoșomanul Tudorache Broască dintr'o comună de lângă Cluj. Tudorache Broască era un hoț vestit. Săvârșise mai în anii trecuți o mulțime de furturi prin Ardeal. Când a sălțit

că poliția l pe urmele lui, s'a refugiat în Ungaria, unde a ajuns șeful unei bande de tâlhari. N'a putut sta nici aici mult și a trebuit să fugă din nou în România. Acum însă și-a mutat sălașurile în alte părți. N'a mai rămas în Ardeal, ci a fugit în Basarabia. L-a păscut însă și aici nenorocul. S'a îndrăgostit de fata unui bulibaș de țigan dintr'un sat basarabeu. Atâd că bulibașul are o avere de câteva milioane, Tudorache Broască n'a stat mult pe gânduri și l-a furat fata. Nădăjdula că bătrânul bulibaș se va învoi la căsătoria lui cu fata și așa el va ajunge stăpân pe bani. N'a fost însă chiar așa. Bătrânul țigan n'a fost prea bucuros de ginerla lui Tudorache Broască și, aflând unde-l ascuns, l-a dat pe mâna poliției. S'a mai întâmplat apoi că pe bietul Tudorache l-a răstăit și fata, pentru dragostea căreia a trebuit să infunde temnița.

Comandantul Varșoviei s'a omorât.

După multe grele vicisitudini a trebuit să se predea Generalul Czuma comandantul oștirii care a apărat Varșovia, încă înainte ca orașul să fie ocupat de Germani, s'a omorât. Nefericitul general n'a mai putut suferi ca orașul Varșovia, capitala țării sale, să fie călcată de dușmani și atunci s'a omorât. În clipa când un colonel polonez se înțelegea cu comandantul trupelor germane el și-a tras un glonte în creier.

Pământul e din gumă. S'o mai creadă asta cine o vrea, din nou în România aceasta o spune un învățat american dr. W. Ham Bowler. Domnia sa spune că pământul nostru e ca o minge de gumă, cu care se joacă copiii. Se umflă pe câte un loc și se turtește în altele. Pricinele cari fac ca scoarța pământului nostru să fie atât de nărăvașă sunt, după acest meșter cărturar, soarele, luna, învârtirea pământului, topirea ghetarilor și creșterea munților. Căci el spune că și munții cresc, așa cum crește păpușorul în câmp și lemnul în pădure.

O nouă țigaretă. Casa Autonomă a Monopolurilor Regale din România a hotărât să pună în vânzare o nouă țigaretă, numită „Militar”. Noua țigaretă este făcută dintr'un tutun de calitate înaltă și se vinde în pachete de 12 bucăți, cu 9 lei pachetul.

Câte avioane au pierdut Francezii și Germanii în prima lună de război. Știri. Aceasta este data din Paris de Francezi. Ei spun că în prima lună de război, Germania a pierdut 24 avioane, iar Franța numai opt. Despre aviatorii germani se spune că sunt îndemânați și foarte curajoși. Toți acei cari birau sunt Francezii.

Lupii din Polonia au fugit în Lituania de frica războiului. Războiul dintre Germania și Polonia a adus multă urgie și jale pe pământul Poloniei. De groaza acestui război, lupii din Polonia s'au refugiat în țara vecină, în Lituania. Numărul lupilor refugiați este foarte mare. Înflămânziți, ei atacă satele și turmele de vite de pe câmpuri.

Un porc își scapă stăpânul dela moarte. Într'o țară a petrecut într'un sat în Estonia, în Petrehoori. Un măcelar din acest sat, locuia singur într'o casă mai depărtată decât celelalte. Într'o seară casa în care locuia el luă foc și arse cu o lușcă nemăpomenită. Bietul măcelar abia a mai avut vreme să iașă în curte. Aici era însă și mai rău. Căzuse acoperișul casei și el nu mai avea pe unde trece. Prin apropiere nu era nimeni care să-i vină în ajutor. Dintr'odată însă l-a venit în minte un gând mântuitor. Un porc pe care voia să-l taie a doua zi leșese din cotești văzând focal,

scormonise pământul cu picioarele, făcând o groapă mărișoară. Măcelarul l-a dat la o parte și s'a așezat el în groapă. Porcul a venit din nou și s'a așezat peste stăpânul său. Mulțumită acelei gropi, atât măcelarul cât și porcul au scăpat cu viață. De bucurie că a scăpat de la moarte, măcelarul s'a jurat să nu mai tale porcul și să-l țină într'un grajd de onoare.

Prețul grâului crește mereu. Prețul grâului este într'o continuă creștere în întregă țara. Cererile cumpărătorilor sunt numeroase.

Germanii au un avion cu care pot sbura fără întrerupere 49 de ore. Se spune că inginerii americani au născocit un fel de avion care poate rămânea în aer 49 de ore. Cu acest avion ei pot sbura fără întrerupere din Europa în America. Acest fel de avioane a fost întrebunțat de Germanii la bombardarea vapoarelor care se găseau în Oceanul Atlantic.

O lege însemnată pentru plugari

În Monitorul Oficial Nr. 216 din 18 Septembrie 1939, a apărut Decretul Lege pentru mobilizarea agricolă.

Legea aceasta urmărește asigurarea brațelor armatei și civililor în cazuri grele.

Astăzi ne găsim în situație grea. Babuirile tunurilor se aud la graniță. Pentru înălțurarea unui atac și a cuceririi țării, cel mai mult plugari au fost chemați sub arme. Gospodăriile au rămas fără conducători și muncitori.

Pentru asigurarea recoltării și pregătirii pământului și a însemnărilor de toamnă, mobilizarea brațelor și a animalelor de muncă, etc. trebuincioasă.

Potrivit acestei legi în fiecare comună a fost ales un fel de logofăt, numit agent agricol, iar comunele au fost împărțite pe vecinătăți, de câte 20—30 gospodării. În fruntea fiecărei vecinătăți a fost numit câte un fruntaș.

Agentul agricol împreună cu notarul, primarul și șeful postului de jandarmi, întocmesc planul de lucru și se îngrijesc ca toate bucatelile să fie culese la timp, să se însemnăzeze cel puțin atâtă grâu, secară și orz, cât a fost însemnătat, în mijlocul, în ultimii cinci ani, și toate locurile, care vor fi însemnățate la primăvară, să fie arate, cât mai adânc, din toamnă.

Agentul agricol ajutat de fruntașii vecinătăților pe lângă că se îngrijește ca să se urmeze planul de lucru, are grije ca familiile ale căror conducători sunt concentrați, să fie ajutate.

Cel care are nevoie de ajutoare și sfaturi, sunt rugați să se adreseze primărilor, Ocoalelor agricole și Camerei Agricole.

Pentru culesul porumbului, cartofilor, strugurilor și fructelor, se poate cere ajutorul străjerilor, iar pentru condusul plugului, mașinel de semănat a preșterilor. Străjerii și preșterii și până astăzi au dat ajutoarele lor prețioase.

Avându-se în vedere că, în comunele noastre sunt foarte puține mașini de semănat iar cei care știu să semene bine cu mâna sunt rari, fiecare comună a fost obligată să aleagă 1—2 agricultori cinstiți și buni semănători, care să semene la cel arătați de agentul agricol.

Guvernul își dă toată atenția ca familiile concentraților să fie ajutate, iar lucrările agricole să nu rămână în urmă.

Locuitorii țării, tineri și bătrâni, sunt

obligați să țină seama de aceste străduinți și să muncească cu dragoste și încredere pentru ridicarea scumpei noastre țării.

Inginer Agronom Victor Rusu.

Cărți nouă

Apostolatul Rugăciunii. Editura revistei „Ratul Copiilor”, București II, str. Berthelior 56. 1939. 88 pagini pe format 18/12 cm. prețul 20 Lei.

Păr. Otto Canisius Farrenkopf S. I. este secretarul Apostolatului Rugăciunii pentru România și ca atare a crezut că face un bun serviciu preoților și credincioșilor când traduce această carte de foarte mare folos. În ea ne arată: ce este Apostolatul Rugăciunii, organizația internă a Apostolatului Rugăciunii, câte direcțiuni și grupuri are și cine este primit în Apostolat, cum se poate face acest Apostolat în parohie, mănăstiri, Congregația Mariană, seminare, internate, pensionate etc., avantajele spirituale. Pe urmă ne dă câteva rugăciuni și ceremonii.

Creștinii, cărora le place rugăciunea, vor afla mare mângâiere în această carte.

Societatea de Lectură „Sf. Bonaventura” Liuzi-Călugăra: Medalia Minunată a Armatei Maicii Domnului. Editura Societății. Tipografia „Serafica” Săbăuani-Roman 1939. 64 pagini pe format 15/11 cm. prețul 5 Lei.

Societatea de Lectură „Sf. Bonaventura” a teologilor cari vreau să se facă călugări franciscani din Liuzi-Călugăra, care se aseamănă cu Societatea de Lectură a teologilor din Blaj, lucrează, asemenea acesteia cu rod, scoțând de sub tipar mici broșuri, prin cari ridică cucernicia credincioșilor. În această broșură ne descriu, cum Preacurata a arătat la 27 Noiembrie 1830 Caterinei Laboure din Foin-les-Montiers și Montbard din Franța o medalie ovală, pe care să fie scrise cuvintele: «O Marie, zămisliță fără de păcat, roagă-te pentru noi cari alergăm la tine!» spunându-i: «Îngrijește-te să se bată o medalie după modelul acesta; persoanele, cari o vor purta, vor primi haruri mari, mai ales dacă o vor purta la gât; harurile vor fi mai îmbelșugate pentru aceia cari o vor purta cu încredere. Îngrijește-te să se bată o medalie de felul acesta! Ni-se arată apoi în broșură roadele minunate pe cari le-a produs în lume, pe urmă cât de grabnic s'a răspândit în lume această medalie și acum s'a format o adevărată armată a Maicii Domnului în toate țările catolice precum și la noi în țară. La sfârșitul cărțiței ni-se dau regulile pentru înscriere, marile foloase pe cari le aduce înscrierea, precum și imnul Armatei Maicii Domnului.

E atât de ieftină această broșură încât oricine o poate cumpăra.

Mântuește-ți sufletul, carte de rugăciuni cu învățături și pilde, compusă de Victor Cinea, paroh român unit în Sântandrei, jud. Bihor. 1939. Tipografia „Serafica” Săbăuani, jud. Roman. 400 pagini pe format 13/9 cm frumos legată în pânză, prețul?

Nu ne putem decât bucura când un preot dela sate lucrează și în forma aceasta pentru mântuirea sufletelor.

La început ne dă câteva învățături folositoare despre sfânta cruce și despre rugăciune. Urmează apoi rugăciunile obișnuite de dimineața, de seara, pentru cercetarea cugetului sau pentru examinarea conștiinței. Ni-se dau în continuare învățături despre porunci, despre sfintele Taine, toate cu învățături și cu pilde. Tot asemenea și despre taina pocăinței. Nu lipsește nici »oglinza sufletului», la porunca a patra cu întrebări potrivite pentru fii, părinți, soți, stăpâni, slugi, slujbași și comercianți. Aceste învățături sunt toate cât se poate de bune și bine îngrijite. Urmează aceleași frumoase învățături cu pilde despre sfânta cuminecătură și despre jertfa altarului.

A doua jumătate a cărții cuprinde liturghia sf. Ioan Gurădeaur, cultul Preasfintei Inimi cu mai multe cântări, rânduiala binecuvântării cu sf. Taină Euharistică, Paraclisul, cântece Mariane, colinzi (durere numai de rit latin, lipsind frumoasele noastre colinzi românești), rugăciuni scurte împreunate cu indulgențe, rânduiala cununiei, cântări la înmormântare, pricezne, cântări și misterele sf. Rozariu.

Este cea mai bogată carte de rugăciuni pe care o cunoaștem și-i dorim o răspândire cât mai mare.

Mulțumită

Pe această cale, mulțumesc tuturor prietenilor și cunoștințelor cari și-au adus aminte de mine în durerea ce m'a lovit, trimițându-mi calde rânduri de creștinească mângâiere, pentru pierderea neuitatului meu soț: Artemiu Boeriu, protopopul Gheorgheniilor.

Gheorgheni, la 6 Octombrie 1939.

(1—1)

Văd. Ana Boeriu

Administrația Centrală Capit. Blaj

No. 1893—1939

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică:

1. Pe ziua de 10 Noiembrie a. c., orele 10 a. m. se va ține licitație publică la fața locului, în pădurea fond. Bazilican de la Cenade, numită „Tare”, vânzându-se 73 delnițe lemne de foc. Bunii se vor ach. ta în întregime la fața locului cu ocazia licitației.

2. Ca mai sus:

la ziua de 13 Noiembrie a. c. ora 9 a. m. se va ține licitație, în pădurea fondul Bazilican de la Cenade, numită „Părăul mare” vânzându-se 87 delnițe lemne de foc.

3. În ziua de 17 Noiembrie a. c. ora 9 a. m., se va vinde prin licitație publică în pădurea f. Șulașiv, Cenade, numită „Rășiș” 110 delnițe lemne de foc.

4. În pădurea fondului Ladșy de la Valea Lungă se va ține licitație publică în ziua de 22 Noiembrie la ora 9 a. m., vânzându-se 43 delnițe lemne de foc și

4. În ziua de 24 Noiembrie 1939, se va vinde prin licitație publică în pădurea fondul Ladșy Sâncei, numită „Bord” 227 fire stejar lemne de construcție.

Blaj, la 6 Octombrie 1939.

1266 1—1

G. Dănilă
administrator Capitalur

Judecătoria rurală Blaj secția cărții funduare

Nr. 40—1939 cf.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că autoritatea de carte funduare de lângă judecătoria m'xtă Blaj, la cererea creditorului bca. „Coronul” s. p. a. din Aiad, cu publicațiunea de licitație Nr. 40/1939 cf. a ordonat fa. contra urmăritului Dr. Zalanyi Andrei licitație imobiliară.

Imobilele asupra cărora se va ține licitația sunt situate în hotarul comunei Roșia de Secaș și sunt înscrise în cartea funduare Nr. 3 173, 1204 a comunei Roșia de Secaș.

Licitația se va ține la data de 1 Noiembrie 1939 ora 15 d. m. la secția cărților funduare din Blaj, ușa Nr. 4.

Condițiunile de licitație se pot vedea la autoritatea de carte funduare din Blaj.

Blaj, la 28 Februarie 1939

Judecător
ss. Alexandrescu

dir. de cl.
st. A. Beran

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”